

PRESERVACIÓ DEL PATRIMONI

► La ministra Vela i la secretària d'Estat de Cultura, sota la coberta la sala de màquines de Radio Andorra, comproven la capa impermeable que s'ha aplicat a la terrassa, ahir.

A Radio Andorra ja no hi plou

Finalitza la impermeabilització de la coberta, que evitarà les filtracions a la sala de màquines de l'històric edifici

A. L. ENCAMP

Radio Andorra ja no hi plou. O no gaire, perquè la primera fase de rehabilitació de l'històric edifici encampadà –que ha consistit, ja saben, en la reparació de la claraboia i la impermeabilització de la coberta– ha servit per obturar les ferides més aparents –els vidres trencats de la lluernera per on fins ara es filtrava l'aigua, així com les fissures del sostre– però ha deixat tal com estaven els finestrals trencats. El resultat és que la maquinària de la sala principal queda més o menys resguardada de l'impacte directe de la pluja i la neu –fins ara, amb la claraboia deteriorada i la terrassa esquerpada, l'aigua queia directament sobre les emissores– però els elements continuen tenint l'entrada lliure pels finestrals trencats. Sense anar més lluny, n'hi ha un, de finestral amb la seva trencadissa de vidres, en el passadís situat just al darrere de l'aparell cobert amb plàstics de la fotografia. I la neu entrava ahir tranquil·lament per les obertures. Segons la ministra de Cultura, Suanna Vela, els 48.600 euros d'aquesta primera intervenció urgent no donaven per a més, i la substitució dels finestrals haurà d'esperar ja no a la segona, sinó a la tercera fase de la rehabilitació. Una fase que, naturalment, ara mateix no té ni data ni assignació.

La culpa, com és sabut, és dels consellers generals, que no van aprovar quan tocava el pressupost de l'executiu i que han impedit –entre d'altres grans projectes socialdemòcrates que s'han quedat al calaix de les bones intencions– que s'executi íntegrament el projecte de rehabilitació de Radio Andorra. Així ho va dir (i repetir) ahir la ministra durant la recepció formal de l'obra: «Aquestes intervencions estaven consignades al pressupost. Com que no tenim

pressupost vam haver de fer els possibles per trobar els diners i fer aquesta primera intervenció urgent, perquè l'aigua es filtrava a la planta baixa i perillava la conservació de les emissores. Per a la segona fase, que consistirà en la reparació de la coberta de dues vessants, havíem pressupostat una partida de 60.000 euros, però de moment aquest diners no hi són». Val a dir que els tècnics del ministeri han deixat, diu Vela, tota la paperassa preparada perquè en el moment que es disposi d'assignació es pugui convocar el concurs públic per executar el projecte.

¿RNA, A RADIO ANDORRA? // En qualsevol cas, aquesta primera actuació ha permès condicionar mínimament un immoble que fins ara –i en paraules de la ministra– era «intransitable», de manera que a partir de la primavera hi podran començar a desfilar antics tècnics de l'estació per deter-

minar els usos de la maquinària que s'hi ha conservat *in situ*, una col·lecció única, segons el consultor radiofònic Sylvain Athiel, que inclou la primera emissora d'ona curta amb què es va inaugurar Radio Andorra, el 7 d'agost del 1939, així com l'aparell suís adquirit al 1952. Aquesta feina de documentació i interpretació es completarà amb l'inventari i classificació dels documents que van aparèixer a l'interior de l'immoble quan el Govern el va rebre de mans de l'estat espanyol, el gener del 2009. De fet, el servei de Patrimoni ja ha iniciat la restauració de la monumental discoteca procedent dels estudis escaladencs del Roc de les Anelles que s'hi conservava: més de 120.000 exemplars, inclosos 8.000 discos de pedra.

El que és encara un pur exercici de ciència ficció és especular amb l'hipotètic ús que se li donarà a l'edifici quan conclougi la rehabilitació. La secretària d'Estat, Clara Vives, va apuntar a l'octubre la possibilitat d'ubicar-hi les instal·lacions de Ràdio Nacional, recollint una vella idea del cònsol d'Encamp, Miquel Alís. Sense mostrar-hi gaire entusiasme, la ministra no va descartar-la ahir del tot: «És una hipòtesi que s'està estudiant, però s'ha de tenir en compte que aquest edifici tampoc no és gaire gran –amb prou feines 600 metres quadrats– i s'entén que una seu com la que necessitaria Ràdio Nacional no es podria encabir només aquí. Caldria un altre edifici». Sigui quina sigui la destinació final de Radio Andorra, haurà de ser compatible amb la conservació *in situ* de la maquinària, «que no es mourà d'aquí i que condicionarà l'ús de l'espai». Mentrestant, potser es podrien cobrir les emissores amb algun material més sòlid que el plàstic estripat que ara les... ¿protegeix? dels elements. Perquè a Radio Andorra encara hi plou. Poc, però hi plou. ≡

La ministra justifica els 18 milions del nou Arxiu Nacional

► «No es una xifra aleatòria. Hem pressupostat 18 milions segons les referències d'altres equipament similars i el que costen les obres al país. Aquest és el preu fins on estem disposats a arribar. Un preu que ja figurava, repartit en plurianuals, en el pressupost del 2011 que no vaser aprovat. Així va justificar ahir la ministra Vela els 18 milions en què el portaveu del Govern, Bruno Bartolomé, havia taxat dimecres el nou Arxiu Nacional, que es construirà abans del 2015 al camí de les Palanques de la Massana. Si no ho impedeix un nou cas Gehry, és clar.

TONY LARA

► El Rosaleda, quan van començar les obres, a principis de febrer.

Rosaleda i Museu de l'automòbil «no són compatibles», diu Vela

A. L. ENCAMP

El cònsol Alís deia dies enrere que la decisió estava ara en mans dels polítics. Doncs ja se'n pot anar fent a la idea: el Museu de l'Automòbil no anirà a l'hotel Rosaleda. Sempre, és clar, que depengui de la ministra Vela, que ahir va ser taxativa i va fer seves les conclusions de l'informe tècnic del ministeri, segons el qual el trasllat del museu al Rosaleda obligaria a reformes estructurals inviables en un bé d'interès cultural. Segons Vela, museu i hotel «són incompatibles». L'argument que va esgrimir la ministra és la llei del patrimoni, que estableix que l'ús dels béns d'interès cultural –i l'hotel ho és des del 2004– ha de ser compatible amb la conservació del bé, amb la seva integritat i la seva identitat.

Segons Cultura, l'alçada de les plantes del Rosaleda –2,70 metres– és insuficient per encabir-hi els cotxes de la col·lecció. I no es tracta només d'una qüestió d'alçada: també de superfície. Vela insistia ahir que el Museu de l'Automòbil requereix un mínim de 18.000 metres quadrats. Molt, moltíssim més que els 5.000 que ofereixen el soterrani i les cinc plantes de l'hotel. «Un Museu de l'Automòbil és un espai molt particular, necessita uns espais molt grans. Per tant, sembla molt més convenient un edifici de nova planta projectat amb aquesta idea», va reblar la ministra. El Museu de l'Automòbil descansa ja, per tant, al calaix de les idees perdudes, al costat de la residència geriàtrica i l'institut de Batxillerat que també es van voler ubicar un dia al Rosaleda. ≡